

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษา คือ กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงาม ของบุคคล และสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยกระบวนการเรียนรู้ ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษา และส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม และของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง การศึกษาไทยยุคใหม่ เป็นการศึกษาที่มุ่งสร้างคน สร้างงาน และสร้างชาติ เป็นการศึกษาแบบองค์รวม และบูรณาการ เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ศาสนา และการเมือง เพื่อพัฒนาประเทศยั่งยืน (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553)

การปฏิรูปการศึกษา และการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา พัฒนาผู้เรียน สถานศึกษา แหล่งการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมหลักสูตร และเนื้อหา พัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพที่มีคุณค่า สามารถดึงดูดคนเก่งให้มีใจรักมาเป็นครู คณาจารย์ได้อย่างยั่งยืน ภายใต้ระบบบริหารจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพ การเพิ่มโอกาสทางการศึกษา และเรียนรู้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ เพื่อให้ประชาชนทุกคน ทุกเพศ ทุกวัยมีโอกาสเข้าถึงการศึกษา และเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้คนไทยทุกคนได้เรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัยอย่างมีคุณภาพ ในทุกระดับประเภทการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552, หน้า 11 - 12)

การพัฒนากระบวนการศึกษาในระยะเวลาที่ผ่านมาได้อาศัยแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะ 5 ปีเป็นหลัก แต่เนื่องจากมีข้อจำกัดที่สำคัญ คือ ช่วงระยะเวลาของแผน 5 ปีนั้น ไม่สอดคล้องกับธรรมชาติของพัฒนาการ และการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ดังนั้น ในปี

พ.ศ. 2530 จึงได้ริเริ่มให้มีการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับแรก (พ.ศ. 2533 - 2547) ขึ้น โดยมีเจตนาสำคัญที่จะให้เป็นแผนรุกไปสู่อนาคต เพื่อให้อุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างเสริมสภาพสังคมที่พึงประสงค์ และสอดคล้องทันต่อแนวโน้มความเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ของประเทศ และให้เป็นแผนแม่บทกำกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะ 5 ปี รวม 3 แผน ตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ถึงแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) บัดนี้ แผนอุดมศึกษาระยะยาวฉบับแรก ได้สิ้นสุดลงแล้วเมื่อปี พ.ศ. 2547 และในช่วงที่ผ่านมาได้มีการปรับปรุงระบบราชการ และเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา และการจัดโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการใหม่ การจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 จึงขาดช่วงไป อย่างไรก็ดี กระทรวงศึกษาธิการเห็นความสำคัญของการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาวฉบับใหม่ จึงได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ดำเนินการจัดทำกรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565) ขึ้น โดยใช้ระยะเวลาประมาณ 8 เดือน (กุมภาพันธ์ - กันยายน พ.ศ. 2550) ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการการอุดมศึกษา และความร่วมมือกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย รวมถึงคณะกรรมการด้านนโยบาย และแผน คณะอนุกรรมการทำงาน จัดทำกรอบแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะยาว คณะทำงานเฉพาะเรื่อง และนักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ นิสิตนักศึกษา สื่อมวลชน ผู้นำชุมชน และท้องถิ่น การจัดทำกรอบแผนฯ ฉบับนี้ ได้เน้นให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม และระดมความคิดเห็นจากหลายฝ่าย โดยมีการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ การระดมสมองผ่านการประชุมสัมมนาการประชุมโต๊ะกลม และเวทีสาธารณะ รวมทั้งการศึกษาวิจัยเพิ่มเติม สรุปออกเป็น 2 ประเด็น คือ 1) ภาพอนาคตที่จะมีผลกระทบต่อโลก ประเทศ และอุดมศึกษาไทย ประกอบด้วย ความเปลี่ยนแปลงด้านประชากร พลังงาน และสิ่งแวดล้อม การมีงานทำ และตลาด แรงงานในอนาคต การกระจายอำนาจการปกครอง การจัดการความขัดแย้ง และความรุนแรง เยาวชน นักศึกษา และบัณฑิตในอนาคต เศรษฐกิจพอเพียง 2) ประเด็นทิศทาง และนโยบายของกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ประกอบด้วยรอยต่อการศึกษาระดับอื่น การแก้ปัญหาอุดมศึกษาในปัจจุบัน ธรรมชาติ และการบริหารจัดการอุดมศึกษา บทบาทมหาวิทยาลัยในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การเงินอุดมศึกษา การพัฒนาอุดมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ โครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า ก - ข)

ความจำเป็นต้องปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบัน เนื่องจากไม่สามารถพัฒนาคนไทยให้เป็นคนไทยยุคใหม่ได้ โดยมีประเด็นที่น่ามาวิเคราะห์ดังนี้ 1) คุณภาพการศึกษาดกต่ำไม่ทันโลก แข่งขันไม่ได้ ความสามารถในการแข่งขันสู่ประเทศเพื่อนบ้านไม่ได้ ซึ่งประเทศไทยอยู่อันดับที่ 33 จาก 47 ประเทศ คุณภาพผู้เรียนไทยไม่เป็นที่พอใจมีผลสัมฤทธิ์ต่ำในทุกวิชา เช่น สังคมศึกษาร้อยละ 55

ภาษาไทยร้อยละ 47 ภาษาอังกฤษร้อยละ 34 คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ร้อยละ 30 ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพต่ำ คิดไม่เป็น ทำไม่ได้ แก้ปัญหาไม่ได้ ไม่รักการเรียนรู้ เป็นแรงงานที่มีคุณภาพต่ำ การเรียนการสอนไม่ได้เน้นความสามารถสากลเท่าที่ควร ขาดการอบรมบ่มนิสัย ไม่ได้ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และภูมิปัญญาไทยอย่างเพียงพอ ทั้งนี้เพราะคุณภาพครูส่วนใหญ่ไม่ได้มาตรฐาน และหลักสูตรการเรียนการสอน และการประเมินผลผู้เรียน เน้นวิชา และครูเป็นตัวตั้ง ไม่ได้ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียน การเรียนการสอนไม่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง เน้นการท่องจำ แต่ไม่เน้นการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 2) การเข้ารับการศึกษามากว้างขวางไม่ทั่วถึง และไม่เป็นธรรม เกิดความเหลื่อมล้ำในโอกาสการเข้ารับการศึกษ และคุณภาพการศึกษาที่ได้รับ คนไทยมีการศึกษาเฉลี่ยเพียง 7.1 ปี แรงงานอายุ 13 ปี ขึ้นไป 48 ล้านคน ร้อยละ 68 มีการศึกษาระดับประถมศึกษา หรือต่ำกว่า มีประชาชนอายุ 13 - 24 ปี ซึ่งเป็นคนในวัยเรียน ถึง 7.1 ล้านคนที่ยังอยู่นอกระบบการศึกษา นอกจากนี้ยังมีคนที่พลาดโอกาส และด้อยโอกาสที่จะเข้ารับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานมีจำนวนมาก เช่น เด็กพิการอายุ 6 - 17 ปี มีถึงร้อยละ 80 พลาดโอกาสเข้ารับการศึกษ 3) การศึกษาแปลกแยกจากสังคม ศาสนา และวัฒนธรรม กล่าวคือ การศึกษาที่จัดอยู่ในปัจจุบันเป็นการศึกษาแบบแยกส่วน ไม่สอดคล้องกับการดำรงชีวิตในสังคม อีกทั้งการศึกษาขาดการบูรณาการเชื่อมโยงกับด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมเข้าไปในกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาด้อยทางคุณภาพ และจริยธรรม ขาดความภูมิใจในศิลปะ และภูมิปัญญาไทย ซึ่งเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อการดำรงอยู่ และความมั่นคงของประเทศ 4) การบริหารจัดการศึกษาขาดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล กล่าวคือ ในปัจจุบันมีการบริหารรวมศูนย์อำนาจสู่ส่วนกลาง มีการจัดองค์กรซ้ำซ้อน สายบังคับบัญชายาว ไม่มีเอกภาพด้านนโยบาย และมาตรฐานประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรต่ำ ขาดการเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม วิชาชีพครูตกต่ำจึงไม่ได้คนดีคนเก่งมาเป็นครู สังคมขาดศรัทธา และความเชื่อมั่นในวิชาชีพครู ขาดการพัฒนา นโยบายอย่างต่อเนื่อง ขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ และขาดความเชื่อมโยงกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชน การศึกษาในปัจจุบันมีปัญหา จึงทำให้เกิดวิกฤตทางปัญญา แล้วพาให้เกิดวิกฤตชาติ การแก้วิกฤตต้องทำหลายอย่าง รวมทั้งการรักษาสมมุติฐานด้วยยุทธศาสตร์ทางปัญญา และการปฏิรูปการศึกษาเพื่อความเข้มแข็งทางปัญญา โดยรอบด้านโดยเร็ว การปฏิรูปการศึกษาจึงเป็นวาระเร่งด่วนของชาติ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 3 - 5)

สถาบันการพลศึกษา เป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาที่เปลี่ยนสถานะจาก วิทยาลัยพลศึกษาตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 โดยมีหน้าที่ในด้านการจัดการศึกษา ทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาตรี

ประกอบด้วย 17 วิทยาเขต และ 11 โรงเรียนกีฬา โดยในระดับปริญญาตรีมีการจัดการศึกษา 12 สาขาวิชาใน 3 คณะได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และสุขภาพ และคณะศิลปศาสตร์ มีภารกิจในการผลิต และพัฒนาบุคลากรทางพลศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และบุคลากรในด้านที่เกี่ยวข้อง การวิจัย ให้บริการทางวิชาการ การให้บริการชุมชน การใช้ และพัฒนาเทคโนโลยี เสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา นันทนาการ และบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย รวมถึงการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย (สถาบันการพลศึกษา, 2550, หน้า 1 - 2)

จากสภาพการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ สถาบันการพลศึกษาได้รับผลกระทบทั้งทางตรง และทางอ้อม อาทิการปรับตัวให้ เข้าสู่ในยุคปฏิรูประบบบริหารราชการภาครฐแนวใหม่ โดยการปรับองค์กร วิธีการปฏิบัติงานเพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลสูงขึ้น การปรับแนวทางการบริหารเพื่อสนองความต้องการของลูกค้ การคิดค้นนวัตกรรมทางด้านการเรียนการสอน และการวิจัยใหม่ ๆ โดยเฉพาะในสาขาเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง สถาบันจำเป็นต้องตรวจสอบสถานการณ์ ดำเนินงานอยู่ตลอดเวลา เพื่อเสริมจุดเด่น ขจัดจุดด้อย เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร ในการที่จะนำไปสู่ การแข่งขันเพื่อการอยู่รอด และความเป็นเลิศขององค์กร ในระยะยาวต่อไป ด้วยเหตุนี้ สถาบันการพลศึกษาจำเป็นต้องมี การปรับตัวในด้านต่าง ๆ ประกอบกับสถาบันได้จัดการศึกษาตามภารกิจ นับตั้งแต่ปีการศึกษา 2548 เป็นต้นมา มีการประเมินกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง ทั้งจากสำนักติดตาม และประเมินผลการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา องค์กรมหาชน (สมศ.) รวมทั้งการประเมินภายในที่มีการดำเนินการในลักษณะแลกเปลี่ยนกันประเมินระหว่างวิทยาเขต และมีคณะประเมินภายในจากสถาบันการพลศึกษา หรือส่วนกลางร่วมประเมินด้วย อย่างไรก็ตามแนวทางการประเมิน จะยึดหลักเดียวกันคือใช้มาตรฐานองค์กรประกอบ และตัวชี้วัดการประเมินของ สมศ. เป็นแนวทางเดียวกัน และมีเป้าหมายเพื่อประเมินว่าสถาบันได้ดำเนินการตามพันธกิจ หรือไม่ มากน้อยเพียงใด (สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา, 2546) โดยสถาบันการพลศึกษาได้รับการประเมินจากภายนอกเพียงครั้งเดียว คือ การประเมินในรอบสอง พ.ศ. 2552 ซึ่งอยู่ในช่วงการประเมิน คือ ในช่วง พ.ศ. 2549 - 2553 ทั้งนี้สำหรับการประเมินในรอบแรกนั้นสถาบันการพลศึกษา อยู่ในช่วงการเปลี่ยนผ่านจากวิทยาลัยพลศึกษา ไปสู่สถาบันการพลศึกษา ซึ่งการประเมินภายนอกในรอบแรก จึงเป็นการประเมินในนามของวิทยาลัยพลศึกษาใน พ.ศ. 2548 อย่างไรก็ตาม ผลจากการประเมินภายนอกของสถาบันการพลศึกษาใน พ.ศ. 2552 นั้น มีประเด็นที่ต้องมีการปรับปรุง นั่นคือ ควรปรับปรุงการ

ประกันคุณภาพภายในให้มีเอกภาพ และให้มีระบบการประกันคุณภาพที่ครบถ้วน ทั้งระบบการพัฒนาคุณภาพ ระบบการติดตามคุณภาพ และระบบการประเมินคุณภาพ อีกทั้ง มีการดำเนินการประกันคุณภาพ ด้วยการวิจัยสถาบัน การประเมิน และการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเร่งรัดในการผลิต การพัฒนา รักษาระดับคุณภาพอาจารย์ให้ได้มาตรฐาน ทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ มีวิถีชีวิต และคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ได้มาตรฐาน เพื่อปฏิบัติภารกิจวิจัยในเรื่องที่สอน บริการวิชาการ และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นข้อมูลในเบื้องต้น และกลไกหนึ่งของการบริหารองค์กรให้ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ในการบริหาร และการจัดการศึกษา จำเป็นจะต้องให้ความสำคัญกับการบริหารเชิงรุกที่เป็นลักษณะของการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Management) คำนึงถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ให้ได้ดีที่สุด ภายใต้สถานการณ์ และสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดย Rue and Holland (1989 อ้างถึงใน วิโรจน์ สารรัตนะ, 2551) ได้กล่าวถึงการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ว่า เป็นกระบวนการกำหนดยุทธศาสตร์ และการนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายเชิงยุทธศาสตร์ ภายใต้สภาพแวดล้อมทั้งภายใน และภายนอกองค์กร โดยการกำหนดยุทธศาสตร์ (Strategic Formulation) ประกอบด้วยภาระกิจ (Mission) และจุดหมายเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Goals) รวมทั้งวิเคราะห์สภาวะแข่งขัน (Competitive Analysis) และสภาพแวดล้อมทั้งภายใน และภายนอกองค์กรเพื่อนำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์

ผลการดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันการพลศึกษา ตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 ตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 เป็นต้นมา มีปัญหาสำคัญ หลายประการที่จำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไข และพัฒนา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และภายนอก (SWOT Analysis) ของวิทยาเขตทั้ง 17 แห่ง พบจุดอ่อนด้านการบริหารสถาบันการพลศึกษา ดังนี้ โครงสร้างการบริหารขององค์กรไม่ชัดเจน ข้อมูลสารสนเทศทางพลศึกษา และกีฬายังไม่เป็นระบบเพียงพอที่จะสามารถเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติ และการตัดสินใจที่ดีของผู้บริหารได้ ความไม่คล่องตัวของระบบราชการในการบริหารจัดการ แนวทางในการปฏิบัติงาน ขาดความชัดเจนขาดการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ การจัดประชุมสัมมนาไม่มากเกินพอ และต้องเดินทางเข้ามาประชุมที่ส่วนกลาง ทำให้ส่งผลกระทบต่อภาระการเรียนการสอน ทำให้ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของนักศึกษา ที่สำเร็จจากสถาบันการพลศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร โดยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ขาดทักษะด้านกระบวนการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปความคิดรวบยอด คิดอย่างเป็นระบบ และคิดแบบเป็นองค์รวม นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจทางด้านกีฬามากกว่าวิชาการ ทำให้ขาดความเอาใจใส่ต่อการเรียน ขาดภาวะความเป็นผู้นำ และขาดความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม นักศึกษาขาดทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2550, หน้า 8 - 14)

สถาบันการพลศึกษายังไม่มีรูปแบบการบริหารที่ชัดเจน ทำให้การบริหารไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ในด้าน นโยบาย ปรัชญา วิสัยทัศน์ ด้านโครงสร้างการบริหาร ด้านภารกิจ ด้านการขับเคลื่อนองค์กร ด้านการประเมิน และการประกันคุณภาพการศึกษาประกอบกับการเตรียมความพร้อมประเทศไทยเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

เหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจทำวิจัย เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการศึกษาของสถาบันการพลศึกษา เพื่อศึกษา และพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษาสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า เพื่อให้สามารถใช้รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย การวางแผนพัฒนา และปรับปรุงรูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทย ให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา จากสถาบันการพลศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า
2. เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า

คำถามของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า มีคำถามดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า มีลักษณะเป็นอย่างไร
2. แนวทางในการพัฒนารูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้าที่มีความเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ได้จริงควรเป็นอย่างไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้าและมีความเป็นไปได้ในการนำไปดำเนินการได้จริง
2. สามารถใช้รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้าเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย การวางแผนพัฒนา และปรับปรุง รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพ

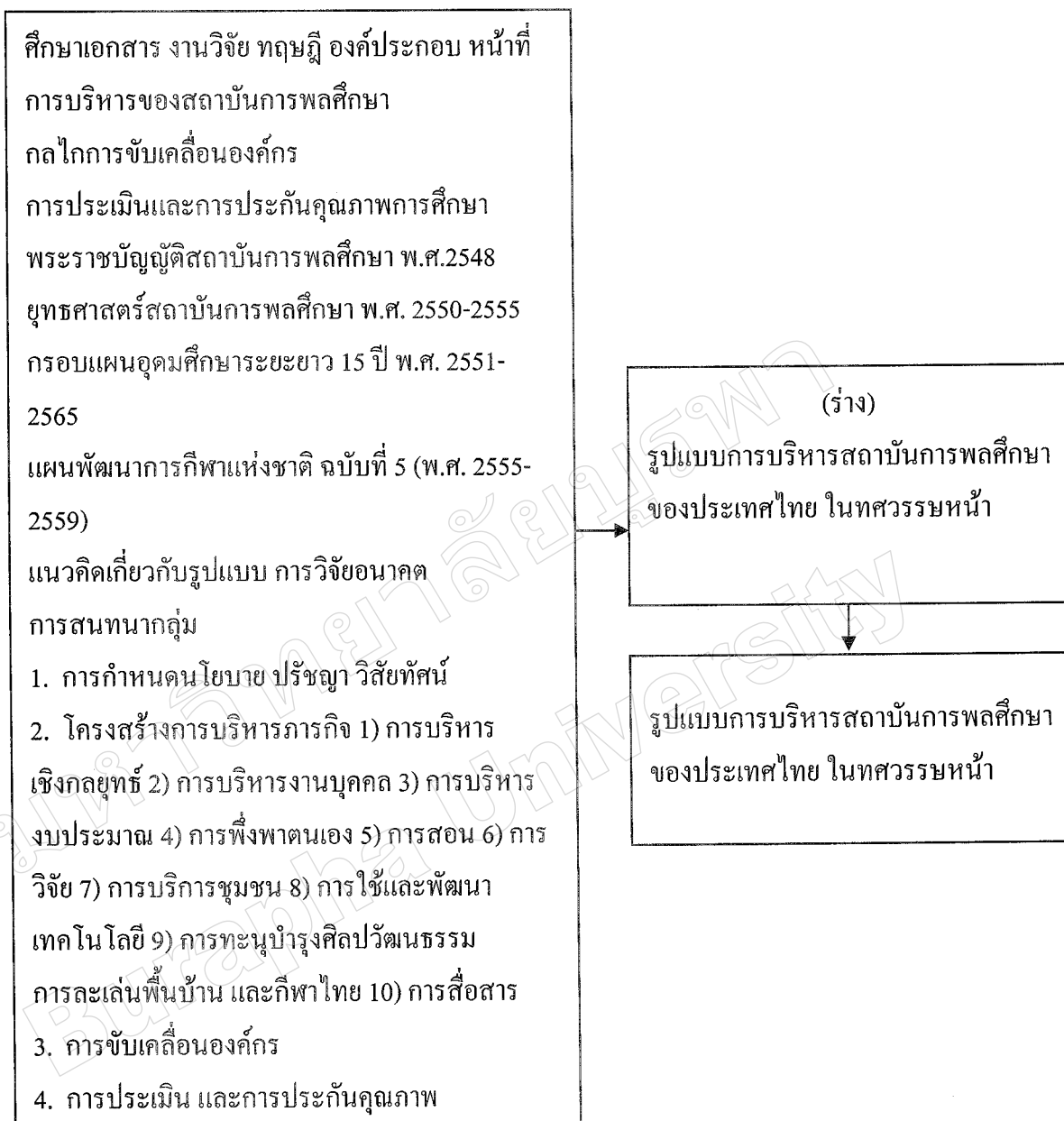
กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัย เพื่อนำเสนอรูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า ประกอบด้วยแนวคิดของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง กระบวนทัศน์ใหม่ในการบริหารจัดการอุดมศึกษาไทย งานวิจัยนี้ เป็นการศึกษา เอกสาร และนำเสนอในลักษณะของเอกสารเชิงแนวคิด (Concept Paper) ได้นำเสนอกระบวนทัศน์ใหม่ของการบริหารจัดการอุดมศึกษาไทย ในแนวทางหลัก 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านงานวิชาการ เปลี่ยนจากระบบการใช้ไปสู่การผลิต และการสร้างงานวิชาการ 2) ด้านงานบุคคล เปลี่ยนจากระบบราชการไปสู่ระบบอุดมศึกษา 3) ด้านการเงิน เปลี่ยนจากระบบการใช้ไปสู่ระบบการใช้และการจัดหา 4) ด้านการบริหารสถาบัน เปลี่ยนจากระบบควบคุมดูแลจากภายนอกไปสู่ระบบดูแลกันเองภายใน และ 5) ด้านการบริหารของรัฐ เปลี่ยนจากระบบบังคับบัญชาไปสู่ระบบกำกับดูแล และแนวคิดเกี่ยวกับสถาบันการพลศึกษาว่า เป็นองค์กรทางวิชาการที่ตอบสนองความต้องการในการผลิตบัณฑิต และพัฒนาบุคลากรระดับอุดมศึกษา และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นดังระบุในมาตรา 7 หมวด 1 บททั่วไป ของพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 ว่า “ให้สถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์ในการผลิต และพัฒนาบุคลากรทางพลศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และบุคลากรในด้านที่เกี่ยวข้อง มีภารกิจทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการ การให้บริการชุมชน การใช้ และพัฒนาเทคโนโลยี เสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา นันทนาการ และบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย รวมถึงการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย” ประกอบด้วยอำนาจ และหน้าที่ของสถาบันการพลศึกษามีดังนี้ คือ 1) วางนโยบาย และกำกับแผนพัฒนาของสถาบันเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ การให้บริการชุมชน และเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ การปรับปรุงการถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การผลิตและพัฒนาบุคลากรทางพลศึกษาการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ตามความต้องการของท้องถิ่น 2) ออกระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานของสถาบัน 3) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการของสถาบันตามมาตรา 9 รวมทั้งการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนราชการดังกล่าว 4) อนุมัติการรับสถาบันอุดมศึกษา หรือสถาบันวิจัยอื่นเข้าสมทบ และการยกเลิกการสมทบของสถาบันดังกล่าวตามมาตรา 11 5) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาของสถาบัน 6) กำกับมาตรฐานการศึกษา ควบคุมคุณภาพ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาของสถาบัน ให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมาตรฐานการศึกษา

ระดับอุดมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ 7) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต
อนุปริญญา และประกาศนียบัตร 8) พิจารณาดำเนินการ เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
และถอดถอนนายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์
และศาสตราจารย์พิเศษ 9) แต่งตั้งรองอธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้ช่วยอธิการบดี
ผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี คณบดี หัวหน้าส่วนราชการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง 10) พิจารณาให้ความ
เห็นชอบงบประมาณประจำปีของสถาบัน ออกระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณ
การเงิน และทรัพย์สินของสถาบัน โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง 11) อนุมัติการใช้เงิน
นอกงบประมาณของสถาบัน 12) พิจารณารายงานการรับจ่ายเงินในรอบปี และรายงานการดำเนิน
กิจการของสถาบัน 13) พิจารณาให้ความเห็น เกี่ยวกับการศึกษาด้านพลศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์
การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และกิจการด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามที่กระทรวงการ
ท่องเที่ยวและกีฬาหรือ 14) พิจารณากำหนดตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสภาสถาบัน
และให้ความเห็นชอบ ในการกำหนดตราเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบัน 15) แต่งตั้ง
คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจ
และหน้าที่ของสภาสถาบันสอดคล้องกับคุณลักษณะของสถานศึกษา ที่สนองเจตนารมณ์ของ
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3)
พ.ศ. 2553 บทบาทที่สำคัญของสถานศึกษา ในการจัดการศึกษา คือ การวางแผน จัดทำหลักสูตร และ
จัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน จัดและบริหาร
ชั้นเรียน จัดและดูแลรักษาอุปกรณ์ ตลอดจนอาคารสถานที่ บริหารงานวิชาการ การเงิน บริหารงาน
บุคคล ดูแลสุขภาพอนามัยของผู้เรียน สร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ซึ่งเป็นกฎหมาย
ที่ได้กำหนดบทบาทสำคัญไว้ดังนี้ 1) สถานศึกษาควรมีบทบาทหลักเป็นหน่วยบริการทางการศึกษา
ที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของท้องถิ่น และควรเป็นหน่วยนำสังคมของชุมชน โดยอาศัย
นโยบายที่กำหนดในระดับชาติ เป็นแนวทางในการจัดการศึกษา 2) สถานศึกษามีคุณภาพ และ
ศักยภาพเพียงพอที่จะดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาได้ด้วยตนเอง 3) สถานศึกษา
มีอิสระในการบริหารจัดการสถานศึกษาภายใต้กรอบนโยบายที่กำหนดด้วยตัวเอง ดังนั้นการ
ตัดสินใจโดยสมบูรณ์ในการบริหารงานวิชาการ งานงบประมาณ งานบริหารบุคคล และงานบริหาร
ทั่วไป ที่เป็นส่วนของสถานศึกษาจึงควรเปิดเสรีอยู่ที่สถานศึกษา 4) สถานศึกษาทุกแห่งสามารถ
ประกันคุณภาพได้ ดังนั้นสถานศึกษาจึงมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย แผนการดำเนินงาน และการ

ปฏิบัติงานที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน และดัชนีชี้วัดคุณภาพที่สามารถตรวจสอบได้ และเปิดเผยต่อสาธารณชน 5) สถานศึกษามีการรวมพลังกัน ในการดำเนินงานโดยรวมกลุ่มกัน เป็นศูนย์พัฒนาวิชาการ เพื่อดำเนินการสร้างเครือข่ายในด้านความร่วมมือ ในการบริหารงานในด้านต่าง ๆ ตลอดจนร่วมมือกับองค์กร และบุคคลทั้งภาครัฐ และเอกชน เพิ่มประสิทธิภาพ และเสริมพลังให้สถานศึกษา สามารถจัดการในด้านบริหาร ได้อย่างกว้างขวางหลายรูปแบบ

จากข้อบ่งชี้ดังกล่าวสอดคล้องกับ แนวทางการพัฒนาอุดมศึกษาตามกรอบแผน อุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551 - 2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่กำหนด การทำหน้าที่หลักด้านการสอนวิชาการ และวิชาชีพเพื่อสนองความต้องการกำลังคนของสังคม การวิจัยค้นคว้า เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ บริการทางวิชาการ และถ่ายทอดวัฒนธรรม และปลูกฝังความเป็นพลเมืองดี ผู้วิจัยขอสรุปเป็นกรอบแนวความคิดในการทำงานวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบความคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา

ข้อมูลเบื้องต้นในด้านเนื้อหา ได้แก่ ประวัติ สภาพการบริหาร และยุทธศาสตร์สถาบันการศึกษาในปัจจุบัน แนวคิดทฤษฎีการบริหารการศึกษา และการจัดการ การประกันคุณภาพการศึกษา แนวคิดเกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อนองค์กร แนวทางการบริหารตามพระราชบัญญัติ

สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 แนวทางการพัฒนาอุดมศึกษาตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565) แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555 - 2559) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ และการวิจัยเชิงอนาคต

2. ขอบเขตกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ 20 คน (กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลหลัก)

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเฉพาะสถาบันการพลศึกษาในประเทศไทย โดยเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และมีเกณฑ์การเลือกผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาศาสนาการพลศึกษา และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญการศึกษาในระดับสูง ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับนโยบาย หรือ บริหารสถาบันการพลศึกษา กำหนดคุณสมบัติ ดังนี้

2.1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาศาสนาการพลศึกษา จำนวน 15 คน เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาสถาบันการพลศึกษา ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป หรือมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา หรืออุดมศึกษา หรือเป็นผู้มีบทบาท และหน้าที่ในการกำหนดนโยบายด้านการศึกษาของสถาบันการพลศึกษา เป็นอธิการบดี รองอธิการบดี หรือรองอธิการบดี ประจำวิทยาเขต

2.2 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาในระดับสูง จำนวน 5 คน โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ เป็นผู้นำ มีอำนาจ มีความสามารถ และคุณวุฒิในการบริหารการศึกษาในระดับชาติ และเป็นผู้เกี่ยวข้อง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารสถาบันการพลศึกษา

3. ขอบเขตกลุ่มสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussions) จำนวน 20 คน

เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาสถาบันการพลศึกษา ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป หรือมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา หรืออุดมศึกษา หรือเป็นผู้มีบทบาท และหน้าที่ในการกำหนดนโยบายด้านการศึกษาของสถาบันการพลศึกษา หรือเป็นรองอธิการบดี ประจำวิทยาเขต รองคณบดี หรือเป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนในสถาบันการพลศึกษาไม่น้อยกว่า 15 ปี

ข้อจำกัดในการวิจัย

การวิจัยดังกล่าวเป็นการวิจัยเชิงอนาคต EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) เป็นการวิจัย ที่ศึกษาจากบุคคลที่คัดเลือกโดยมีคุณสมบัติ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ และมีประสบการณ์ด้านการศึกษา ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลที่ได้คัดเลือก เนื่องจากมีการสับเปลี่ยนตำแหน่งตามวาระ ของแต่ละหน่วยงาน และข้อจำกัดทางด้านข้อมูลที่มีการเปลี่ยนแปลง

ในขณะที่ผู้วิจัยกำลังดำเนินการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบ หมายถึง แบบแผนในการดำเนินงานการบริหารของสถาบันการพลศึกษา
2. การบริหารสถาบันการพลศึกษา หมายถึง การดำเนินงานการบริหารของสถาบันการพลศึกษา เพื่อให้การดำเนินงาน ดำเนินไปในทิศทางที่พึงประสงค์ และนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันการพลศึกษา

3. รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษา หมายถึง แบบแผนในการดำเนินงานการบริหารของสถาบันการพลศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานดำเนินไปในทิศทางที่พึงประสงค์ และนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันการพลศึกษา โดยมีองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ 5 ด้าน

3.1 ด้านการกำหนด นโยบาย ปรัชญา วิสัยทัศน์ หมายถึง การกำหนดเป้าหมาย การเลือกวิถีทาง หรือแนวนโยบายที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ตามต้องการ รวมถึงนโยบายเทคนิค และกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่สามารถแก้ไขปัญหาได้เป็นอย่างดี และยึดหลักจริยธรรม หรือคุณธรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อค่านิยมที่เป็นรากฐานสำคัญ

3.2 โครงสร้างการบริหาร หมายถึง กระบวนการจัดการ (Process of Management) เป็นการวิเคราะห์ให้เห็นว่า ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบอะไรบ้าง มีงานอะไรจะต้องทำ และควรจะทำอะไรก่อนหลัง เป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับผู้เกี่ยวข้อง ที่จะได้ยึดเป็นหลักในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 ภารกิจ หมายถึง การบริหารเชิงกลยุทธ์ การบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ ด้วยเหตุนี้ ผู้บริหารหรือหัวหน้าฝ่าย จึงต้องมีทั้งศาสตร์ และศิลป์รวมทั้งมีทักษะที่จำเป็น เพื่อการจัดการ และการพึ่งพาตนเอง การสอน การวิจัย การบริการชุมชน การใช้ และพัฒนาเทคโนโลยี การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย

3.3.1 การบริหารเชิงกลยุทธ์ หมายถึง การมุ่งเน้นให้คณะบริหารจัดการในด้านวิชาการบริหารงานภายใน พัฒนาผู้บริหารให้มีทักษะการบริหาร จัดสภาพแวดล้อม และจัดกิจกรรมวัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัย สร้างทีมการบริหารทุกระดับ ยึดหลักธรรมาภิบาล เน้นการมีส่วนร่วม มีการบริหารในเชิงรุก บุคลากรมีส่วนร่วมพัฒนาบุคลากรของสถาบันการพลศึกษาให้มีความรู้ความสามารถ ตรงกับความต้องการ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา จัดทำโพรซาร์ท เพื่อให้การบริหารงานของทุกวิทยาเขต เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กระจายอำนาจการบริหารไปสู่วิทยาเขต

3.3.2 การบริหารงานบุคคล หมายถึง การพัฒนาคุณภาพอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา การสร้างเครือข่าย ทางวิชาการ จัดหาบุคลากรที่มีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านการทำงานให้กับบุคลากร จัดกรอบอัตรากำลังในการบริหารงานบุคคลให้สอดคล้อง กับความต้องการ ในสภาวะปัจจุบัน

3.3.3 การบริหารงบประมาณ หมายถึง การจัดทำแผนงบประมาณชัดเจน จัดระบบการบริหารทรัพย์สิน และการหารายได้ที่มีประสิทธิภาพ ควบคุมการดำเนินงานทาง ด้านการเงิน การจัดหา และพัฒนาบุคลากรการเงิน พัฒนาระบบบริหารงบประมาณ การเงิน พัสดุ และบัญชีอิเล็กทรอนิกส์ จัดระบบการจัดเก็บรายได้ของสถาบัน พัฒนาระบบทะเบียนครุภัณฑ์ จัดทำผัง การดำเนินงานในด้านต่าง ๆ จัดทำคู่มือทางด้านการเงิน และการคลัง สำรวจความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานด้านการเงิน วางระบบ และขั้นตอนในการดำเนินงานต่าง ๆ ภายในกองคลัง นำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้พัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูล เพื่อสนับสนุนการบริหารอย่างเป็นระบบ พัฒนาคณาจารย์ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ให้มีความรู้ความสามารถ สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนา เทคโนโลยีการคลัง

3.3.4 การพึ่งพาตนเอง หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อม และบรรยากาศ สภาพแวดล้อมที่ทำงาน สามารถพึ่งพาตนเองได้ ในด้านงบประมาณ และการบริหาร มีศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศ ทำธุรกิจกีฬาเพื่อหารายได้ ให้กับสถาบันการพลศึกษา

3.3.5 การสอน หมายถึง การสนับสนุนส่งเสริมให้นักศึกษา และนักเรียน มีโอกาส ทำกิจกรรม เพื่อพัฒนาองค์รวม ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ควบคู่ไปกับการเรียน และการฝึก กีฬา จัดสวัสดิการหอพัก โรงอาหาร โรงซักฟอก การอนามัยดูแลสุขภาพ ความสะอาด สนามฝึกซ้อม กีฬา มีจุดเน้นผลผลิตของสถาบันการพลศึกษา ประกอบด้วยมีปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ (Intelligence and Creativity) มีความสามารถในการปฏิบัติ (Performance Ability) มีจริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ (Ethics)

3.3.6 การวิจัย หมายถึง การส่งเสริม การวิจัย เพื่อการพัฒนาเรียนการสอน สนับสนุนงานวิจัยของบุคลากร เพื่อเป็นองค์ความรู้ จัดสรรงบประมาณ เพื่อการวิจัย สนับสนุน ให้เกิดนักวิจัยรุ่นใหม่ พัฒนาดตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะด้านการสอน และการวิจัย สุ่อาเขียน

3.3.7 การบริการชุมชน หมายถึง การให้บริการกับชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการดำเนินการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในปัจจุบัน สนับสนุน และ ส่งเสริมการให้บริการแก่ชุมชน โดยการบริการด้านข่าวสาร บริการส่งเสริมด้านบริการ ประสาน ความรู้ด้านอาชีพแก่ชุมชน บริการแหล่งเรียนรู้ด้านวิทยาการเทคโนโลยีใหม่ให้กับชุมชน บริการ

ด้านนันทนาการแก่ชุมชน บริการด้านอาคารสถานที่ และครุภัณฑ์ ส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการ แก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันการศึกษาอื่น

3.3.8 การใช้และพัฒนาเทคโนโลยี หมายถึง การมุ่งเน้นพัฒนานวัตกรรมเพื่อการ เรียนการสอน มุ่งการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีสู่สังคม จัดทำแผนแม่บทของสถาบัน จัดบุคลากรดูแลระบบ ที่สามารถสนับสนุนการปฏิบัติงาน จัดระบบข้อมูลพื้นฐานของสถาบันกำกับ ดูแลควบคุมงบประมาณในโครงการที่ใช้พัฒนาระบบ ไอ.ซี.ที.(ICT) บุคลากรสามารถใช้ ไอ.ซี.ที. (ICT) ช่วยในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ จัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร

3.3.9 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หมายถึง การสร้างองค์ความรู้ใหม่ ในด้านการ อนุรักษ์ธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม จัดกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนา การละเล่นพื้นบ้าน จัดกิจกรรม ส่งเสริม และพัฒนากีฬาไทย จัดกิจกรรมสืบสานประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น ส่งเสริมและ พัฒนางานสร้างสรรค์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น จัดตั้งศูนย์กลางขององค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม งานสร้างสรรค์ และภูมิ ปัญญาท้องถิ่น

3.3.10 การสื่อสาร หมายถึง การพัฒนาระบบการสื่อสารภายในองค์กรให้มี ประสิทธิภาพ พัฒนาบุคลากรของสถาบันการพลศึกษา ให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สร้างองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้บุคลากร

3.4 การขับเคลื่อนองค์กร หมายถึง ระบบบริหารผลการปฏิบัติงาน เป็นการบริหาร จัดการแบบบูรณาการ เพื่อขับเคลื่อนให้บุคลากรในองค์กร มีผลการปฏิบัติงานให้สอดคล้อง ตามเป้าหมายที่องค์กรกำหนดไว้

3.5 การประเมิน และการประกันคุณภาพ หมายถึง การมีระบบ และกลไกในการ ควบคุม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพตามดัชนีบ่งชี้ ที่กำหนด เพื่อเป็นหลักประกันแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และสาธารณชนได้มั่นใจว่า สถาบันสามารถ ให้ผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

4. การวิจัยอนาคตแบบ (EDFR) หมายถึง เทคนิคการวิจัยเพื่อการสร้างภาพอนาคตจาก จินตภาพ ของคณะผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม และ การเลือกกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญ ประยุกต์ใช้วิธีวิทยาการวิจัยชาติพันธุ์วรรณา กับการวิจัยอนาคต ประกอบกับวิธีการ รวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคเดลฟาย

5. ทศวรรษหน้า หมายถึง ช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 - 2564

6. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาศาสนาการพลศึกษา และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญการศึกษาในระดับสูง ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับ นโยบาย หรือ บริหารสถาบัน การพลศึกษา กำหนดคุณสมบัติ ดังนี้

6.1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาศาสนการพลศึกษา จำนวน 15 คน เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาศาสนการพลศึกษา ตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป หรือมี วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษ หรืออุดมศึกษา หรือเป็นผู้มีบทบาท และหน้าที่ในการกำหนด นโยบายด้านการศึกษาของสถานการพลศึกษา เป็นอธิการบดี รองอธิการบดี หรือรองอธิการบดี ประจำวิทยาเขต

6.2 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาในระดับสูง จำนวน 5 คน โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ เป็นผู้นำ มีอำนาจ มีความสามารถ และคุณวุฒิในด้านการบริหารการศึกษา ในระดับชาติ และเป็นผู้เกี่ยวข้อง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารสถานการพลศึกษา

7. ตรวจสอบความเป็นไปได้ของรูปแบบ หมายถึง การตรวจสอบรูปแบบของการ บริหารสถานการพลศึกษาโดย รองอธิการบดี ประจำวิทยาเขต รองคณบดี ประจำวิทยาเขต ซึ่งมี วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา ในระดับอุดมศึกษา และ เป็นผู้มีบทบาท และหน้าที่ในการกำหนด นโยบายด้านการศึกษาของสถานการพลศึกษา และอาจารย์ ที่มีประสบการณ์การสอนในสถานการพลศึกษาไม่น้อยกว่า 15 ปี มาประชุมสัมมนา กลุ่มย่อยในประเด็นความเหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้

8. สถานการพลศึกษา หมายถึง สถานอุดมศึกษาของรัฐ เดิมชื่อ วิทยาลัยพลศึกษา ทำหน้าที่ผลิตครู โดยเฉพาะครูสอนพลศึกษา และสุขศึกษา แต่ปัจจุบันได้เพิ่มบทบาทในการผลิต บุคลากรด้านวิชาชีพ ด้านสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และสาขาอื่น ที่เกี่ยวข้อง